

CENNETİ VACİP KILAN DUA

Bu okuyacağımız hadis mühim kaynaklardan, ciddi hadis kitaplarından sağlam hadisleri toplamış olan değerli hadis koleksiyonu yani mecmualarından Ebû Dâvûd'un *Sünen*'inde, Hâkim'in *Müstedrek*'inde, İbn Hibbân'ın eserinde mevcut olan bir hadîs-i şerîf ki râvisi Ebû Saîd el-Hudrî hazretleri.

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurmuş ki:

a. Kim Şu Duayı Okursa Cennet Ona Vacip Olur

مَنْ قَالَ: رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ
رَسُولًا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ

Men kâle radîtü billâhi rabben ve bi'l-İslâmi dînen ve bi-Muhammedin resûlen vecebet lehu'l-cennetü.

Men kâle radîtü billahi rabben... “Şu duayı kim okursa, kim şöyle derse...”

Ne olur?

Vecebet lehu'l-cennetü. “Cennet ona vacip olur.”

Yani cennete girmek gerekli olur, cennete girmek muhakkak nasip olur. Şu sözleri söyleyen muhakkak cennete girer. Şimdi bu sözler neymiş onun izahını yapalım. Önce gerekiyorsa Arapçasını yazarsınız, ondan sonra da mânasını da zapt edersiniz.

Arapça sözleri şöyle:

رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا
أَوْ رَسُولًا

Radîtü billâhi rabben ve bi'l-İslâmi dînen ve bi-Muhammedin nebiyyen, yahut da resûlen.

Bu kadar. Kısa, kolayca ezberlenebilir. Belki bazılarınız hemen ezberlemiştir bile.

Radîtü billâhi rabben. “Allah’a rabbim olarak razı oldum.”

Allah’ın rabbim olmasından hoşnutum, memnunum, razıyım. Ne mutlu bana ki benim rabbim Allahu Teâlâ hazretleri! Bir.

Radîtü billâhi rabben, “Rab olarak Allah’tan razı oldum, Allah’ın benim rabbim olmasından çok mutluyum, çok memnunum.” mânasına gelen bir söz.

Ve bi'l-İslâmi dînen. “Dinimin de İslâm dini olmasından da çok memnunum.”

Ondan da razıyım, ondan da hoşnutum, ondan da çok mutluyum.

Ve bi-Muhammedin nebiyyen. “Peygamberimin de Muhammed olmasından -yahut bir rivayette de *resûlen-* resulümün veya nebinin, -ikisi de aşağı yukarı aynı, izah edeceğim-peygamberimin de Muhammed olmasından mutluyum, memnunum.”

Bu duruma fevkalâde razıyım, hoşnudum.

“Bu sözleri kim söylerse cennete girmek onun muhakkak nasibi olur.”

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Bir rivayet daha var, bu hususta hadîs-i şerîfler var bunları ne zaman söylediklerine dair filan.

“Kim böyle söylerse.” *Kâne hakkân alel-lahi teâlâ en yurdiyehû yevme'l-kıyameti.* “Allah'ın kıyamet gününde o kimseyi mutlu hoşnut ve razı etmesi muhakkak onun hakkı olur, yani Allah onu razı eder.”

Kulum, cennete sokacağım seni, razı mısın?

Razıyım tabi ya Rabbi!

Allah'ın onu hoşnut, razı etmesi hak olur, muhakkak yani olacak.

Bu sözleri ezberleyelim diyelim. Bu sözleri söyleyene madem cennet muhakkak nasip olurmuş, madem muhakkak Allah razı edermiş, bunları ezberleyelim.

Radîtü billâhi rabben ve bi'l-İslâmi dînen ve bi-Muhammedin nebiyyen. Veya ve bi-Muhammedin resûlen.

Nebiyyen sözü yerine resûlen sözü de var.

Nebi ne demek?

Allah'tan kullara haber getiren vazifeli mübarek zât demek.

Resul ne demek?

Allah'ın elçisi demek.

Elçi ne getirir?

Haber getirir.

Yani ikisi de aynı kapıya çıkıyor sözlerin ama resul deyince Allah tarafından gönderilen

kişi demek oluyor, gönderilen kişi olarak, gönderilen zât olarak, resulüm olarak Muhammed olmasına razıyım.

Nebi; haber getiren, Allah'tan bilgi şey yapan.

“Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki şöyle yapınız...” demedi mi Peygamber Efendimiz? Şunu yapmayın, böyle yapın demedi mi, Allah'ın emirlerini bize o getirmedi mi?

İşte oradan, haber getirmek mânâsından nebi deniliyor, Allah'ın göndermiş olduğu kul olması bakımından resul deniliyor. Resul gönderilmiş kişi demek, elçi; nebi de haber veren kişi, bilgiyi aktaran, aracı demek oluyor.

Şimdi biz Allah'ın Rabbimiz olduğundan çok çok memnunuz, çok çok mutluyuz, ne şeref ne devlet! Allah'a hamd ü senalar olsun! Dünyayı inceliyoruz, dinler tarihini inceliyoruz, tarihi okuyoruz, görüyoruz ki şu zavallı hemcinslerimiz, insan denilen şu yaratıklar ne olmadık şeylere tapmışlar! İşte şu İsveç'in mazisinde şu yukarıda yaşayan kavimler beyaz ayıya tapmışlar. Belki İsveçlilerin eski tarihlerini size okuttularsa o putperestlik devrinden

nelere taptıkları belki benden daha iyi bildiğiniz hususlar. Hindistan'daki kavimler hâlâ ineğe tapıyor ve ineği kesiyoruz, yiyoruz diye akılları başlarına gelmiyor. Ya müslümanlar bu inekleri kesiyor, Avrupalılar bu ineklerin derilerinden pabuç yapıyor da İtalyan ayakkabısı diye satıyor, bizim tapındığımızın derisi milletin ayaklarının altında, “bu rab olamaz! diye düşünemiyorlar. Ama yani milyonlarca insan.

Ya Rabbi, çok şükür bizi böyle şaşkırtmadın ya Rabbi! Sana hamdolsun, elhamdülillah. Biz işin gerçeğini doğru olarak biliyoruz. Şu Japonlar, şu çalışkan herifler, şu ömürlerini böyle çalışmaya vakfetmiş adamlar, şu Amerikalılardan dört saat daha fazla çalışanlar, Amerikalılar saat altıda yani akşam 18'de ticarethanelerini, şirketlerini kapattığı zaman 10'a kadar, gecenin yarısına kadar dairelerinde ışıkları yanan, harıl harıl çalışan şu pire gibi karınca gibi herifler güneşe tapıyorlar da bir de diyorlar ki;

“İmparatorumuz güneşin oğlu.”

Saçma! Bu ne biçim iş? Şimdi zırvaladın işte. Şu işe bak.

Daha daha ne kavimler var nelere tapıyorlar.

Fujiyama yanardağı Japonlar için kutsal değil mi onlar için?

Kutsal.

Afrika'da Kızılderililer, Amerika'da Meksikalılar, Eski Meksika'da Aztekler, İnkalar, Amazon'daki yerliler nelere nelere tapıyorlar abuk sabuk şeylere.

Radîtü billâhi rabben. Elhamdülillah ya Rabbi, çok şükür ki beni böyle müşriklerden, gafillerden, cahillerin arasından sıyırmışsın ayırmışsın, ben çok memnunum seni bulduğuma, seni bildiğime. Seni Rabbim olduğunu tanıdığımdan çok memnunum, razıyım. *Radîtü billahi rabben.*

“Peki hocam bir de Avrupalıları atladın, Amerikalıları atladın? Amerikalılar dünyanın kovboyu, çifte silahları çekip her tarafa ke-ment atıp silah dayıyorlar. Eller yukarı cepler dışarı bilmem ne. Bu Amerikalıların dini ne?”

Bunlar da Hz. İsa'ya tapıyor çoğu.

Hz. İsa ne?

Senin benim gibi bir beşer.

“Efendim öyle değil, o Allah’ın oğlu, Allah onu göndermiş, onun için biz ona tapıyoruz.” diyorlar.

Peki bu Allah’ın oğlu nasıl oldu? Yani Allah düşün yapmış da bir hanım mı almış? Hanımı kimmiş ki düğünden sonra ailelerinden böyle bir Hz. İsa diye çocuk olmuş?

Haşa!.. Bu çok büyük bir iftiradır, çok büyük bir zulümdür diyor Kur’ân-ı Kerîm. Öyle şey olmaz.

Hız. İsa dedi mi acaba bunu kendisi?

Hayır!

Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki Allah Teâlâ hazretleri kıyamet günü Hz. İsa *aleyhisselam*’a soracak ki:

ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ

*E ente kulte li'n-nâsi ittehizûnî ve ümmiye ilâheyni min dûnillahi.*¹

¹ 5/Mâide, 116.

“Allah’ı bırakıp da bana tapının, benim annem Meryem’e tapının diye sen mi söyledin bu insanlara ya İsa?” diyecek Allah.

Hız. İsa şunu diyecek mübarek peygamber. Şöyle şuramızda, kalbimize sevgisi yerleşmiş olan o mübarek Allah’ın kulu ve peygamberi Hız. İsa diyecek ki:

“Ya Rabbi, der miyim? Demedim! Bana ne emrettiysen ben ancak onu söyledim. Allah’a tapın. *Rabbî ve Rabbiküm*, benim ve sizin mevlanız, rabbiniz, yaratanınız olan Allah’a tapın dedim. Ben kendim onların başında bulunduğum müddetçe de doğru inançlı olmaları için gayret ettim.”

*Fe-lemma teveffeytenî kunte ente’r-rakîbe aleyhim.*² “Ama, ben vefat ettikten sonra artık onların halini sen biliyorsun, sen görüyorsun ya Rabbi!”

“Ben hiç öyle demedim, bana tapının demedim. Anama tapının demedim, benim anamı tanrı edinim demedim ya Rabbi ben bunlara!” diyecek.

² 5/Mâide, 117.

Allahu Teâlâ hazretleri ne kadar güzel anlatıyor Kur'ân-ı Kerîm'de bize.

Bir de karşılaştığınız hıristiyanlara mantıklı olarak ben şu soruyu sormanızı istiyorum:

Şimdi Hz. İsa gelmiş insanları kurtarmak için. Peki milattan önceki insanların kurtarılması nasıl oldu? Hz. İsa gelmeden önceki insanlar ne oldu yani?

Milattan öncekiler mahvoldu, Milatta Hz. İsa geldi.

Öyle şey mi olur?

Allah merhametinden oğlu İsa'yı yere indirdi de insanları kurtardı.

E peki öteki insanlar, milattan önceki, Hz. İsa'dan önceki insanlar ne olacak?

“Hz. İsa gelmeden önceki insanlar Hz. İsa'yı bilmiyorlardı, kime tapacaklardı? Doğru din neydi Allah aşkına söyleyene siz?” diye bir sorun onlara.

Yani Hz. İsa gelmeden önceki milletlerin doğru dini hangisi?

Doğru din İslâm'ın söylemesi, doğru din İslâm.

هُوَ سَمَّيْكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا

*Hüve semmâkümü'l-müslimîne min kablü
ve fî hâzâ.*³

“Bizden önceki milletlere de bize de İslâm adını veren Allah.”

b. Peygamberimiz (sav) ve Tüm Peygamberlerin Söylediği En Faziletli Söz Lâilaheillallah Sözüdür

Hz. Adem'den beri, Hz. İbrahim'den Nuh'tan beri *aleyhimü's-salavâtü ve't-teslimât* Peygamber Efendimize kadar bütün peygamberler insanlara neyi anlattılar?

İslâm'ı anlattılar.

İslâm sadece bizim dinimiz değil, tarihten gelen aslî doğru inancın bizim zamanımızdaki devamı. Bunu belki bilmiyordunuz. Hepsi İslâm'ı anlattı. Ve bütün peygamberlerin söylediği söz;

أَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

*Efdalü mâ kultü ene ve'n-nebiyyûne min
kablî lâ ilâhe illallah.*

³ 22/Hac, 78.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

“Benim ve benden önceki bütün peygamberlerin söylediği en faziletli söz *lâ ilâhe illallah* sözüdür, Allah’tan başka tanrı yok sözüdür.”

O halde aklen de tarihen de mantıken de adalet cihetinden de insaf bakımından da Amerikalılarınki de yanlış, Avrupalılarınki de. Yapmışlar bir put, yapmışlar bir çarmıha gerilmiş bir çıplak insan cesedi ona tapınıyorlar. Yanlış iş yapıyorlar, Allah’a iftira ediyorlar. Allah Teâlâ hazretleri evlat edinmedi, çocuk edinmedi, hanım edinmedi. Onların düşündüklerinden çok yüce Cenâb-ı Mevlâ *Tebâreke ve Teâlâ*.

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ غُلُوًّا كَبِيرًا

*Sübhânehû ve teâlâ ammâ yekûlûne uluvven kebîrâ.*⁴

⁴ 17/İsrâ, 43.

Çok yüce. Çok yanlış şeyler söylüyorlar, inançları çok yanlış. Hem de kendi peygamberlerinin söylemediği, kendi peygamberlerinin de razı olmayacağı şekilde yanlış iş yapıyorlar. Kendi peygamberleri de kendilerinden memnun olmayacak. Hz. İsa da kendilerinden memnun değil. Bir de dünyayı yeryüzünü karmakarış karıştırıyorlar. Bir de müslümanları hıristiyan yapmaya çalışıyorlar. Bir de onun için bir sürü harpler darplar ettiler. Haçlı Seferleri yaptılar. Kudüs'te taş üstünde taş bırakmadılar. Antakya'yı aldıkları zaman 70 bin insan öldürdüler. Kudüs'te çocukları ve kadınları bile öldürdüler. Tuna Ovası'ndan geçerken hıristiyan şehirlerini bile yağma ettiler. Bizans'a geldikleri zaman Ayasofya'yı bile soydular. Tarih bunları söylüyor. Vallahi billahi müslüman çocuklarını kızartıp yemişler ve eti tatlı oluyor demişler, çünkü papazların kitaplarında yazıyor. Biz demiyoruz.

İnsaf!..

Allah namına, Allah'a inanıyorum diye, Allah'ın oğluna tâbiyim diye bu kadar zulüm yapılır mı ya?!

Yanlış, bu da yanlış. Amerikalı da yanlış, böyle düşünen insan da yanlış. Avrupalı da Japon da yanlış yolda, Rus da Çin de yanlış yolda.

Ne kaldı hocam dışarıda?

Müslümanlardan gayrısı gitti hepsi. Bütün kıtalar gitti.

Elhamdülillah *radîtü billâhi rabben*. Elhamdülillah ki müslümanım, çok şükür. Ne mutlu ki *ve bi'l-İslâmi dînen*, dinim İslâm.

İslâm'ın da dinim olduğundan çok mutluyum elhamdülillah. Dosdoğru, mantıklı bir inanç. Matematikçi karşısında diz çöküyor, doğrusun haklısın diyor. Fizikçi evet sen haklısın diyor. Kimyacı sen haklısın diyor. Tarihçi sen haklısın diyor. Filozof sen haklısın diyor! Filozof, düşünen insan diyor ki sen haklısın. Akıl bunu gerektirir diyor ve filozof müslüman oluyor. Hem de Fransa'da yetişmiş, Fransız terbiyesi ile büyümüş, Fransız mekteplerinden diploma almış, en yüksek mevkilere çıkmış, çok tanınmış bir şahsiyet olmuş, kitaplar yazmış, kitapları başka dillere çevrilmiş, Moskova'da okutulmuş bir filozof çıkıyor müslü-

man oluyor. Ben zorlamadım ki, para vermedim ki! Müslümanların böyle bir çalışması yok ki adam kendiliğinden müslüman oldu.

Neden?

Hak yol İslâm olduğu için.

Elhamdülillah ki ben müslümanım, elhamdülillah ki dinim İslâm. Dinimin İslâm olmasından o kadar memnunum, o kadar mutluyum, o kadar razıyım ki elhamdülillah. Bunu söyleyeceksiniz.

“Rabbimin Allah olduğundan çok mutluyum, bu işe çok razıyım, hoşnutum. Dinimiz İslâm olduğundan çok mutluyum, çok razıyım.” *Ve bi-Muhammedin nebiyyen veya resûlen.* Muhammed’in de benim peygamberim olmasından çok memnunum.”

Allah’a hamd ü senalar olsun ki beni onun ümmeti yapmış. Eski tarihten nice peygamberler, nice evliyaullah âhir zamanda yaşasaydık da o âhir zaman peygamberine ümmet olsaydık diye temenni etmişler durmuşlar, istemişler de nasip olmamış da Allah şu aciz naçiz ben kuluna nasip etmiş, onun ümmeti olmuşum.

Razıyım yâ Rabbi! Razıyım ya Rabbi, el-hamdülillah yâ Rabbi, çok şükür elhamdülillah ne kadar güzel!

Kim bunları derse diyor Peygamber Efen-dimiz, yani böyle deyin, böyle düşünün, bu ni-metin kıymetini bilin, bunların çok kıymetli ol-duğunu anlayın demek istiyor.

“Kim bu sözleri söylerse...”

Üç tane cümlecik ya! Tam cümle de değil küçük cümlecik, yan cümle, sıra cümleleri. Türkçede bunlara sıra cümleleri deniliyor yani ara cümle, clauses, yani küçük ibareler.

Radîtü billâhi rabben ve bi'l-İslâmi dînen ve bi-Muhammedin resûlen ve nebiyyen.

Bitti.

Ne olurmuş bunu deyince?

Vecebet lehu'l-cennetü. “Cennet muhak-kak onun nasibi olurmuş, vacip olurmuş cen-net.”

Aman ya Rabbi, milyon kere söylerim, ömrüm boyunca söylerim. Her akşam söyle-rim, her namazın arkasından söylerim, her ab-dest aldığım zaman söylerim.

Her abdest aldığım zaman söylerim,
radîtü billâhi rabben ve bi'l-İslâmi dînen ve
bi-Muhammedin nebiyyen ve resûlen.

Her ezanı duyduğum zaman söylerim;

Allahu ekber Allahu ekber!

Radîtü billahi rabben.

Eşhedü en lâ ilâhe illallah!

Ve bi-Muhammedin nebiyyen.

Her ezanı duyduğum zaman söylerim.

c. Çocuklarımız Birer Mücevher Biz Öldükten Sonra Hırsızların Almasına Müsaade Etmeyelim

Ebû Bekir Sıddîk *radıyallahu anh* hep ezandan sonra söylermiş. Çok büyük, çok kıymetli.

İslâm çok kıymetli olduğuna göre İslâm'ı okumamız öğrenmemiz bilmemiz lazım, bir. Ondan sonra da şu zavallı çocuklarınıza öğretmeniz lazım. Bu zavallı çocuklarınız öyle büyük tehlikenin karşısındalar ki tüyleriniz diken diken olur.

Sizden sonra bu çocukların hali ne olacak?

Siz ihtiyarladınız, saçınız ağardı, beliniz büküldü, emekliye ayrıldınız. Belki Türkiye'ye gideceksiniz, belki Allah uzun ömür versin orada kalacaksınız, belki buraya geleceksiniz. Nihayet bir gün gelip öleceksiniz.

Bu küçük çocukların hali ne olacak? Bu mücevherat onların elinde kalacak mı, hırsızlar çalacak mı? Bu zenginlik bizim ailede kalacak mı yoksa bunları hırsızlar, yağmacılar, çeteler, mafyalar yağmayacak mı?

Acıyın çocuklarınıza. Merhamet edin biraz. Merhamet edin ve çocuklarınızı iyi müslüman yetiştirin, İslâm'ın güzelliğini öğretin çocuklarınıza. Çocuklarınıza İslâm'ı sevdiren, çocuklara İslâm'ı sevdirmek sizin en büyük amacınız, emeliniz olsun, siyasetiniz olsun. Ya ben bu çocuğa İslâm'ı nasıl sevdirim, camiyi, Kur'an'ı, orucu nasıl sevdirim diye düşünün; çocuklarınıza otomobil vaat edin, köşk vaat edin, gemi vaat edin, toprak vaat edin... Ne yaparsanız yapın çocuklarınıza İslâm'ı sevdiren.

Bu çocuklar gavur müşrik olursa, âsi müc-
rim olursa, gözünüzün önünde zebaniler bun-
ları zincirlerle bağlayıp cehenneme götürür-
lerse arkasından ne diyeceksiniz?

Nereye götürüyorsunuz diye mi bağıra-
caksınız? Götürmeyin o benim çocuğum mu di-
yeceksiniz?

Sen hacı efendi sus! Senden sonra bu ço-
cuk kâfir oldu, İslâm'ı bıraktı, Kur'an'ı bıraktı,
Peygambere sövdü, günahlı işler yaptı, Allah'a
âsi oldu.

Eyvah, eyvah ki ben buna keşke biraz sev-
direcek yatırım yapsaydım... [diyeceksin ama
faydası olmayacak.]

Her şeyi yatırımla oluyor. Çoluk çocuğuna
yatırım yapacaksın. İslâm okulunda okutacak-
sın, Arapça öğreteceksin, sevdireceksin, para-
sını vereceksin, dinî günlerde hediye alacak-
sın.

Bugün ne günü evladım?

Anneler günü, babalar günü, dedeler
günü, hayvanlar günü, çiçekler günü, kuşlar
günü, bilmem neler günü...

Yahu bugün müslümanların en mühim günlerinden Peygamber Efendimizin doğduğu gün, Mevlid, milletin haberi yok.

Ankara'da bir camiye kandil gecesinde yatsı namazında Küçükesat tarafında büyük kubbeli bir camiye gittim. Küçükesat'ta büyük cami. Gittim, 8-10 kişi var.

Tüh be, yazıklar olsun!

“Ankara Müslüman!”

Anlat külahıma.

Müslümansa camiye gelmek sünnet değil mi? Camide kılınan namaz evde kılınan namazdan 27 kat daha sevaplı değil mi? Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimizin doğduğu gece gecelerin en güzellerinden birisi değil mi, Peygamber Efendimiz dünyaya gelmiş?

Mevlid kandilinden haberi yok millet, televizyonun başında Fenerbahçe-Beşiktaş maçı seyrederse olur mu ya? Böyle Müslümanlık olur mu?

Böyle yapan bir millet çok, çok gafil bir millet, böyle yapanlar çok şaşkın insanlar.

Neden?

Âhiretini düşünmüyor, asıl kazancın nerede olduğunu bilmiyor. Dedeleri müslümanmış, kendisinin Müslümanlıktan haberi yok. Allah'ı Peygamber'i tanımaz, *lâ ilâhe illallah* de diyorsun; İngilizceyi kıvırtan, Almanca'yı dök-türen, Fransızca'yı fransızdan âlâ konuşan adam lâ ilâhe illallah demeye dili dönmüyor ki. Evlilik nikâhını kıyacaksın, bir lâ ilâhe illallah de diyorsun, lâ ilâhe illallah diyemiyor. Sorbonne'dan doktora yapmış da bilmem ne olmuş. Boru gibi diploma şey yapmış!

Lâ ilâhe illallah diyemiyor bu!

Evleneceksin efendi, sen biliyor musun İslâm'da bir de gusül abdesti almak var?

“Bilmiyorum.”

E olur mu böyle şey?

Ben Anadolu'da [gezerken,] “Senin peygamberin kim?” diyorum, [söyleyemiyor.]

Kırşehir civarında oralarda bir yere gidi-yorken arabamızın etrafına köylü çocukları doldular, biz de çıkarttık şeker filan veriyoruz.

Sordum, senin peygamberin kim, söyle dedim.

Anadolu'da çocukları yetiştirirler değil mi, köylülerimiz müslüman?

Nah yetiştirirler. Hiç de değil. Kimisi Ömer dedi, kimisi Ali dedi; Muhammed diyetmediler, peygamberimiz Muhammed diyetmediler köydeki çocuklar.

Sirkeci'de Âşir Efendi Camii var, tam böyle zengin tüccarların olduğu yerde Sirkeci'de, kubbeli güzel bir cami, cemaati kalabalık. Hocası güzel seslidir muhakkak, çok güzel hitabet veren bir kimsedir. Oradaki tüccarların da hepsi hacı babalardır, paraları pulları çoktur, hayratı hasenatı vardır, köyelerine kentlerine hayırlar yapmışlardır, imam hatip okulları yapmışlardır, zengin insanlar.

Oraya giden bir fabrikatör, "Hocam, camide sordum, cemaatin yüzde otuzu sübhanallah ne demek bilmiyor. Allahu ekber'i biliyorlar, Allah en büyük demek, tamam. Lâ ilâhe illallah'ı da biliyorlar, Allah'tan başka tanrı yok. Elhamdülillah'ı da biliyorlar az çok. Sübhanallah ne demek bilmiyorlar hocam! " dedi.

En akıllısı Deli Bekir....

Yani İstanbul kadar gelişmiş şehir mi var Türkiye’de?

Yok.

İstanbul’un Sirkeci’sindeki camiden daha münevver müslümanların devam ettiği, şuurlu müslümanların devam ettiği başka cami mi ararsın?

Ararsan zor bulursun; sübhanallah’ı bilmiyor. Sübhanallah’ın mânasından haberi yok.

Batmışız!.. Denizin dibine doğru gidiyoruz, kamarada biraz hava var diye, yaşıyoruz diye vaziyetin vehametinin farkında değiliz. Denizin dibindeyiz, bu kamaradaki hava biraz sonra bitti mi hapı yuttun. Battın, batmışsın bir kere.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Onun için çocuklarımıza acıyalım. Bu çocuklar masum bunlar, zavallılar. Bu çocuklarımız bizden daha iyi müslüman olsun, bizden Müslümanlığı daha çok sevsin, bizden Peygamberimiz Muhammed-i Mustafâ Efendimize daha iyi ümmet olsun, Kur’an’a daha ehil bir ümmet olsun. Yetiştirelim bunları, yapmayalım etmeyelim.

Eviniz var mı?

Var.

Kulu'da üç katlı da bir ev yaptırdık mı?

Yaptırdık, o da var.

Dükkânın da var mı?

Var.

Maaşın da var mı var?

Var.

Daha ne istiyorsun mübarek! Daha ne istiyorsun, kazanmışsın Allah vermiş, çocuğunu kurtar! Yarın ağlamanın faydası yok.

Bu çocuk cehenneme giderse, gözünün önünde çekip götürürlerse yüreğin nasıl dayanacak?

Sonra Allah sana sormayacak mı?

Sormayacak mı bu çocuğu, senin evladın değil mi bu?

Benim evladım ya Rabbi, biliyorsun ki benim evladım. Sen daha iyi bilirsin.

Sen bunu niye müslüman terbiyesi üzerine yetiştirmedin? Ben sana Kur'ân-ı Kerîm'de: Ey

kulum! *Kû enfüseküm ve ehlîküm nâran*⁵ diye emretmedim mi? “Ey mü’minler, kendilerinizi de çoluk çocuğunuzu da cehenneme düşmekten koruyun” diye ihtar etmedim mi?

Etmiştin ya Rabbi, Kur’ân-ı Kerîm’de öyle âyet var.

Niye vazifeni yapmadın demeyecek mi, sormayacak mı? Sormayacak mı?

Sorar, sormayacağına dair hiçbir şey diyemeyiz. Sorma diyemeyiz.

Niye sormasın?

Sorar, sorgu sual var çünkü, Mahkeme-i Kübrâ var. Sorar hacı kardeşlerim, muhterem kardeşlerim, mü’min kardeşlerim, mü’mine hanımlar.

En mühim iş ne?

Çocuğu müslüman yetiştirmek.

Ben Avusturalya’da öyle söylüyorum. Koca şehir var, ihvanımız var; camileri yok bir şeyleri yok.

⁵ 66/Tahrîm, 6.

Diyorum insanın yaşaması için su lazım mı?

Lazım hocam.

Hava?

Hava da lazım, havasız da yaşayamaz. Hava olmazsa boğulur insan. Su hiç olmazsa susuzluktan ölür insan.

Gıda lazım mı?

Gıda da lazım.

Haa... Havadan da, sudan da, gıdadan da önce insana din iman lazım, dinini imanını öğretecek hoca lazım. Hoca lazım hoca! Hoca öğretiyor. Hoca öğretiyor, bilen hoca öğretiyor.

Kendi kendine insanlar, kaç tanesi Ömer kardeşimiz gibi kütüphanede kitaplar okuyor?

Okumuyorlar, ciltli ciltli kitapları alıyorlar, raflara diziyorlar. Onlar kitaplara bakıyor memnun, yaldızlı yaldızlı ciltler; kitaplar onlara bakıyor mahzun, boynu bükük. Okumuyor. Okunmuyor.

Bu Merve Kavakçı var ya. Bu Merve Kavakçı'nın babası Yusuf Ziya Kavakçı profesör, bizim arkadaş, ihvan. Hem hafız, Kur'ân-ı

Kerîm hafızı, hem hukuk fakültesinden mezun, hukukçu, avukat, iki; hem de ilahiyattan mezun, Yüksek İslâm Enstitüsü mezunu ilahiyatçı. Sonra doktorasını yaptı, doçentliğini yaptı Erzurum İlahiyat Fakültesi'nin dekanı bile oldu, yani fakültenin başkanı bile oldu. Amîdü'l-külliye, reisi oldu fakültenin. Sonra Devlet Planlama Teşkilatı'nda çalıştı. Sonra Amerika'ya gitti, Amerika'nın bilmem Teksas eyaletinin bilmem neresinde uzun zaman kaldı. Her gün önünde 3 - 5 kişi *eşhedü en lâ ilâhe illallah* deyip müslüman oluyor. Konuşkan, akıllı, bilgili, hafızalı, tatlı bir kardeşimiz.

Evinde kütüphanesi kitap dolu. Hocamızı evine davet ettiği zaman;

“Hocam, şu gördüğünüz kütüphanede okumadığım kitap yoktur.” demiş.

Var mı böyle diyebilen bir babayiğit?

Bizim kütüphanelerimiz öyle duvarlar dolusu değil. Benim üç ev dolusu kitabım vardı, üç daire dolusu. O demiş ki şu kitaplardan okunmayan hiçbir kitap yok.

Ben çok şüpheliyim, Kur'ân-ı Kerîm'i baştan sona okuyan bilen çok az müslüman vardır.

Çok azdır. Okumuyorlar! Okumuyorlar, bilmiyorlar, düşünmüyorlar, akıbetlerinden korkmuyorlar. Allah'ın hesaba çekeceğini hesaba katmıyorlar.

E peki nasıl geçiyor vakitleri?

Hocam kocaman televizyon var ya 67 ekranlı, daha büyük ekranlı olanları da var. Uzaktan komutalı, çeviriyorsun trak bir kanal, trak öteki kanal, trak öteki kanal... 30 tane 40 tane 100 tane kanal. Bir de çanak anten oldu mu çanağın büyüklüğüne göre topla toplayabildiğin kadar kanalları hocam. Onlara bakmaktan vakit kalmıyor ki, uykumuzu bile tam uyuyamıyoruz. Tatlı tatlı günahlar, zevkli zevkli haramlar hocam. Akşamdan sabaha sabahdan akşama günah deryasına dalıyoruz, oradan çıkmıyoruz, orada yüzüyoruz hocam. Kurbağalama, kelebek, çeşit çeşit yüzüşlerle dibe dalarak, dipten giderek, üstten şey yaparak günah deryasında balık gibi yüzüyoruz hocam.

Televizyon var ya!

Televizyon ne demek?

Telefizyon makinesi, telef etme makinesi. İnsanı telef ediyor, dünyayı telef ediyor, âhireti telef ediyor.

Hocam bir makine ya, amma gericisin, amma sofusun, amma katısın, amma yobazsın hocam ha! Tevekkeli diye seni kışlamamışlar boşuna. Amma yobazsın ha. Bu aletin ne kabahati var, şeytan bunun neresinde? İçinde mi dışında mı, püskülünün ucunda mı?

Onun içinde meyhane var, onun içinde kilise var, onun için de papazın vaazı var, onun içinde hıristiyanların cenaze merasimi var. Onun için de elalemin yatağı var, elalemin yatak sahnesi var. Onun içinde envai çeşit kötü huylar var, gizli propagandalar var. Sen onun ne olduğunu benim kadar bilemezsin. Ben üniversite profesörüyüm.

“Ne var hocam?” diyor, sırtıyor. “E gençtir yapacak” diyor.

Görürsün! Görürsün başına geldiği zaman.

Televizyonla vakit geçiriyoruz, futbolla vakit geçiriyoruz, kahvede vakit geçiriyoruz, gıybetle vakit geçiriyoruz; Allah'ın kitabını

okumaya gelince, Resûlullah'ın kelamına gelince kitaplar orada mahzun, ben burada, öyle ayrı duruyor millet.

Doğru değil mi?

Allahu Teâlâ hazretleri bizi gafletten uyandırırın.

Muhterem kardeşlerim!

Herkes, ben dahil, sen dahil herkes ölünce pişman olacak. Herkes pişman olacak! Peygamber Efendimiz bildiriyor, hepimiz pişman olacağız.

Neden?

İyiler, “Ya iyilik yapmanın mükafatı çokmuş, neden daha çok iyilik yapmadım, niye boş vakit geçirdim?” diye pişman olacak. Kötüler de, “Niye kötülükleri günahları işledim de âhiretimi mahvettim?” diye daha çok pişman olacak.

Onun için aklımızı başımıza toplayalım, zararın neresinden dönersek kârdır. Kendimiz sevaplı yola dönelim, Allah aşkına çocuklarımızı kurtarmaya çalışalım.

Şimdi biz bugün böyle bir-iki lokal bakıyoruz kiralayacağız. Galip boyuna yan çiziyor, kaytarmaya çalışıyor, korkuyor;

Hocam bunun parasını nasıl ödeyeceğiz, bunun parası çok?

Dedim, önümüzde Ramazan var, Kurban var, kandil var, üç aylar var, Cumalar var... Cemaate söylersin, anlatırsın, âyetleri okursun, hadisleri okursun ödersiniz parayı.

Millet bir keyif için neler yapıyor, ne paralar harcıyor; din için, iman için, çoluk çocuğumuzun eğitimi için mekan tutmaktan kaçınıyor veya vermiyor parayı. Veya para bulmakta millet zorluk çekiyor.

Olmaz böyle şey.

Bunun böyle olmadığını ben anlıyorum da Cenâb-ı Hak görmüyor mu? Cenâb-ı Hak bunun hesabını parası pulu olanlara sormaz mı?

Sorar.

Parası pulu olmasına da lüzum yok. Demin bir kardeşimiz söyledi, şuradakiler kâfi dedi bir işi yapmak için mesela. Burası bu kadar da kalabalık değildi onu söylediğimiz zaman. Bir

masanın etrafında yemek yiyorduk yani, şunlar kâfi dedi.

İstesek her şeyi yaparız. Bir yılbaşı eğlencesi için neler yapıyor.

Bir yılbaşı gününde Hocamızın camisine gittik, Mehmed Zahid Kotku Hocamız *rahmetullahi aleyh*. Sohbet olacak ama dedi ki ben hastayım. Sizi de ihvandan bir hacı teyze evine çağırды, ben gelemeyeceğim siz gidin dedi hocamız.

Biz bir hacı teyzenin [evine gittik.] Ama nasıl hacı teyze! Elleri eldivenli, ellerinin derisi mahremlere görünmesin diye elleri eldivenli, mantosu tâ topuklarında, başörtüsü kapalı, şurasından çenesinden başörtüsü iğneli, yüzünün gırtlığı gerdanı filan görünmüyor. Şu kadayı yeri görünüyor, buradan gözleri görünüyor, burnu görünüyor o kadar. Örtülü hacı teyze. Mütedeyyin, eli tesbihli, Allah Allah Allah..., lâ ilâhe illallah lâ ilâhe illallah lâ ilâhe illallah..., tesbihli mübarek hacı teyze.

Kalktık cemaat gittik ama başımızda hocamız yok. Ben de böyle bir genç kimseyim o zaman, ortaokul talebesi. Hacı teyzenin evine

geldik. Üniversitede, teknik üniversitede doçent, asistan olan ağabeyler filan var bizden daha büyük böyle. Böyle bir cemaat olarak, mesela şöyle bir cemaat gibi kalktık gittik hacı teyzenin evine.

İçeri bir de girdik ki hacı teyzenin evinde köşede muhteşem bir Noel çam ağacı. Kandillerle mandillerle süslenmiş Noel ağacı getirmiş evine dikmiş, Noel kutlaması yapacak. Başımızdan aşağı kaynar sular döküldü, ne yapacağımızı şaşırdık, afalladık.

Ne diyeceğiz?

Efendim torunu Galatasaray'da okuyormuş da çocuklarmış da yapıyorlarmış.

Tabii Galatasaray'a verirsen çocuğunu, çocuk Fransızca'yı iyi kıvırttırır ama onun keyfi zevki, kutlaması, âdeti; Peygamber Efendimizin doğduğu geceyi bilmez ama Noel'i iyi yapar.

Yılbaşı kutlaması ile Noel'in bir ilgisi yokmuş.

Kimi kandırmaya çalışıyorsunuz? Çocuk muyuz biz, ne ile kandırmaya çalışıyorsunuz?

Bu işte bal gibi hıristiyan âdeti, bütün Avrupa bu Noel ağacını Hz. İsa o ağaca nüzul edecek diye koyar. Hz. İsa ruhaniyeti ile oraya gelecek diye bekler, o ağaca ineceğini şey yapar. Onun için ters böyle şey.

Yazıklar olsun ki hacı teyzenin evi böyle. Hacı teyzenin evi böyle, hacı babanın saatinin kordonu buradan buraya altın kordon. Müslüman erkeğin altın kullanması doğru değil. Bir sürü acayip garaip tezatlı işler.

İslâm'ı öğrenelim, doğru yola girelim, tevbe edelim, aklımızı başımıza toplayalım. Çocuklarımızı yangına düşmekten, yanmaktan, cehenneme düşüp yanmaktan koruyalım.

Bir hadîs-i şerîf buydu. Bunu zaten ben Galip'e yazacaktım. Tamam mı, [*Râmûz el-hadîs*] 432. sayfa. İşte sana bal, işte sana görüntü, audio videolu hadîs-i şerîf.

Tamam mı?

Tamam.

Gelelim sorduğun ikinci hadîs-i şerîfe.

Ama iyi ki onu da şey yaptın ki bunları da söylemek fırsatı oldu.

İkinci hadîs-i şerîf bunu söyledikten sonra bitireceğim zaten.

Kaç dakika oldu?

Yirmi beş dakika oldu.

Bunda da biraz şey yaparım. Ders vakti gelir, teneffüs vakti gelir, kapıyı açtık mı fır, hepsi hemen dışarı. Yaşlarına bakma hepsi hemen çıkar.

503. sayfanın 12. hadîs-i şerîfi. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Abdullah b. Abbas *radiyallahu anhümâ*'nın bize rivayet ettiğine göre -Deylemî'nin *Müsnedü'l-firdevs* isimli kitabından alınma bu- buyurmuş ki:

[Dinleyici soruyor:] Kaçınıcı sayfa idi hocam?

503. sayfa. Bir defada anlamaya kendinizi alıştıracaksınız. Peygamber Efendimizin ashabı bir defada dinlemiş, bu hadisleri zapt etmiş. Dikkatinizi kuvvetlendireceksiniz, bir defada tamam. Benim gibi derbeder dağınık olmayacaksınız.

503. sayfanın 12. hadîs-i şerîfi. İbn Abbas *radiyallahu anhümâ*'dan Deylemî rivayet edip

kitabına yazmış. Buyuruyor ki Peygamber *sal-lallahu aleyhi ve sellem*:

يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ تُقْتَلُ فِيهِ الْعُلَمَاءُ كَمَا تُقْتَلُ الْكِلَابُ فَيَا
لَيْتَ الْعُلَمَاءَ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ تَجَامَعُوا

Ye'tî ale'n-nâsi zamânün tuktelü fîhi'l-ulemâu kemâ tuktelü'l-kilâbü fe-yâ leyte'l-ulemâu fî zâlike'z-zamâni tecâme'û.

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

d. Öyle Bir Zaman Gelecek ki Alimler Köpeklerin Öldürüldüğü Gibi Öldürülecek

Efendimiz bildiriyor, nübüvvet nuru ile, Allah'ın kendisine öğretmesi ile istikbale ait bir haberi veriyor, peygamberlik mucizelerinden olarak söylüyor.

Ye'tî ale'n-nâsi zamânün. “İleride insanların başına bir zaman gelir ki.”

Günler aylar geçer, yıllar asırlar geçer, insanların başına bir zaman gelir ki, öyle bir zaman gelir ki...

Tuktelü fîhi'l-ulemâu. “Alimler öldürülürler o zaman.”

Nasıl öldürülürler?

Kemâ tuktelü'l-kilâbü. “Köpekler sokakta öldürülüyormuş gibi.”

Köpeklerin sokakta öldürüldüğü gibi âlimler öldürülürler.

Nasıl alimler?

Allah'ın sevdiği alimler. Dini bilen alimler, mübarek insanlar köpeklerin öldürüldüğü gibi öldürülürler, öldürülecekler.

Efendimiz temennide bulunuyor:

Leyte, keşke demek.

Fe-yâ leyte. “Ah ne olurdu, keşke...” *el-Ulemâu fî zâlike'z-zamâni.* “O zamanın o alimleri, o vakte gelindiği zaman ki o alimler, o zamanın alimleri keşke, ne olurdu ah...” *Tecâme'û.* “Bir araya gelselerdi!..”

Bunlar dini bilmiyorlar mı?

Biliyorlar.

Bunlar dini yaşamıyorlar mı, ilimleri ile âmil değiller mi?

Âmiller.

İyi insanlar değiller mi?

İyi insanlar.

Salih değiller mi?

Salihler.

E niye öldürölüyorlar?

İyi insanlara düşman olduğu için kötüler, İslâm'ı söndürmek isteyince her yerde ilk önce ulemaya saldırmışlardır.

Bolşevikler Orta Asya ülkelerine saldırdığı zaman kitleler halinde alimleri öldürdüler. Hafızları, alimleri, hocaları, müftüleri, şeyhleri öldürdüler. Bulgarlar şeyhleri, alimleri, hocaları öldürdüler. Kitaplar yazdı onların bazıları. Benim tanıdıklarımından bir tanesi mesela Ahmed Davudoęlu hoca, Allah rahmet eylesin. *Ölüm Daha Güzeldi* diye kitap yazdı; zindandaki hayatın ne kadar üzücü, ezici, ezalı, cefalı, işkenceli olduğunu anlatırken. Ölüm daha güzeldi ama insan işte ölemiyor da.

İsteddiği zaman insan ölebilir mi?

Ölemez. İsteddiği kadar istesin. İntihar etmeye kalkarsa bile Allah bir şey yapar yine ölmez.

İnsan bazen ölümü temenni eder. Zaten âhir zamanda insanlar kabirlerin yanından geçerken “Keşke şu kabirde yatanlar biz olsaydık!” diyeceklermiş. Müslüman olmak, İslâm’a sarılmak o kadar, elinde ateş tutmak kadar zor olacakmış.

İşte öldürdüler öldürdüler, Yugoslavya’da öldürdüler. Müslümanlar bayram namazına çıkmışlar, bayram namazı kılarken Sırp bir baskın yapmış bunlara. Böyle köprüden kesip kesip Tuna’ya atmışlar, kesip kesip Tuna’ya atmışlar. Bayram günü, evde çocuklar kadınlar babaları bekliyor ki bayram namazını kılıp gelecekler diye. Dirina Köprüsü’nden Tuna’ya atmışlar, Tuna kıpkızıl akmış.

Yine öyle oldu. Bu Bosnalıların harplerinde yine Tuna nehri kıpkızıl aktı. Tuna’nın kolları kıpkızıl kan aktı. Bu Kosova’da da böyle oldu. 250 bin kişiyi iz kalmasın diye termik santrallerde yaktılar. Toplu mezarları buluyorlar, sonra ayıp oluyor diye termik santrallerde

yaktılar. 250 bin rakamı az bir rakam değildir,
düşük bir rakam değildir...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

17 Cemâziye'l-Âhir 1420 / 28.09.1999

İsveç

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak](#)

[ulaşmak için tıklayınız.](#)

